

Orsa sn o. tg, Kopp.1.

Öran:

Øra, nidi øræn (dat.) 'nedi Öran',
hvet ørø 'öves Öran'. Hansjö.

H.Geijer 1911, ULMA 660:3 s. 118.

Øra nom., rpe ørø (ack.), øtæt øryn
(dat.) Jb., s. 135.